

Sygn. akt – IX Ka 133/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Rafał Sadowski

Protokolant – st. sekr. sąd. Magdalena Kaiser

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej w T. J. W.,

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2020 r.

sprawy **K. M.** – oskarżonego z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego,

od wyroku Sądu Rejonowego w G. (...)z dnia 19 grudnia 2019 r., **sygn. akt (...)**,

I. zaskarżony wyrok w całości utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, poniesionymi wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 133/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w G. (...)z dnia 19 grudnia 2019 r. o sygn. akt(...)

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
---	--

Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzuty zmierzające do wykazania, że oskarżony został niesłusznie uznany za winnego popełnienia ciągu zarzucanych mu przestępstw	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Skarżący niezasadnie wywodził, że w wyniku dokonania nieprawidłowej oceny dowodów, sąd meriti błędnie uznał, że zgromadzone dowody stanowiły wystarczającą podstawę do stwierdzenia w sposób pewny, konieczny do przełamania domniemania niewinności przysługującego oskarżonemu, że popełnił on zarzucane mu czyny z art 286 kk i art 270 kk.</p> <p>Brak było podstaw, by podzielić jego zastrzeżenia co do oceny dowodu z zeznań M. W., mającego kluczowe znaczenie w przedmiotowej sprawie, wokół którego ogniskowała się apelacja. Twierdzenie, że orzekając o odpowiedzialności oskarżonego, sąd meriti zbagatelizował okoliczności mogące poddawać w wątpliwość jego wiarygodność, nie zasługiwało na uwzględnienie. Z pisemnych motywów orzeczenia wynikało, że sąd przeanalizował zeznania M. W. pod kątem kryteriów relewantnych z punktu widzenia zasad swobodnej oceny dowodów, mając na uwadze zarówno szczególny charakter tego dowodu eksponowany przez obronę, tzn. okoliczność, że M. W. sama odpowiadała za popełnienie zarzucanych mu czynów, jak i zastrzeżenia, jakie pod jego adresem wnosił oskarżony,</p>		

twierdząc, że w rzeczywistości zakupów u pokrzywdzonych dokonywała M. W., a on jedynie pomagał jej za odpłatnością w przewiezieniu paczek. Po przeprowadzeniu tej analizy przekonująco - tj. odwołując się do zasad prawidłowego rozumowania, doświadczenia życiowego i wskazań wiedzy – wykazał natomiast, dlaczego wykluczyć należało, że składając obciążające oskarżonego zeznania M. W. fałszywie go pomówiła.

Nawet, jeśli faktycznie – tak, jak wskazała na rozprawie - w okresie objętym aktem oskarżenia regularnie używała ona narkotyków, to okoliczność ta mająca, według skarżącego, mieć niezwykle istotne znaczenie dla prawidłowej oceny mocy dowodowej jej zeznań – w rzeczywistości nie uniemożliwiła przyjęcia ich za podstawę ustaleń. W myśl obowiązujących w procesie karnym zasad oceny dowodów przymiot wiarygodności powiązany jest wszak nie z osobą, ale z treścią zeznań świadka. Nie jest zatem wykluczone oparcie rozstrzygnięcia o relacje osoby, która prowadzi oceniany negatywnie tryb życia, np. zażywa narkotyki, czy nawet jest od nich uzależniona, o ile tylko wyniki ich rzetelnej analizy pod kątem kryteriów z art. 7 kpk, wskazują na to, że zasługują one na danie im wiary. Tak zaś właśnie było w przedmiotowej sprawie. Nic nie świadczyło o tym, że mówiąc o tym, że to oskarżony zamawiał towary, a jej udział sprowadzał się wyłącznie do odbioru paczek, M. W. go niezgodnie z prawdą obciążała.

Nie dało się zaprzeczyć, że fakt zażywania narkotyków musiał wpływać na jej funkcjonowanie. Z punktu widzenia oceny mocy

dowodowej jej relacji jako dowodu sprawstwa oskarżonego istotne było jednak jedynie to, że nawet, jeśli rzeczywiście w czasie któregoś z przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym była ona pod ich wpływem, to brak było podstaw do przyjęcia, że wskazanie przez nią na oskarżonego jako na osobę, która zamawiała towary było wynikiem tego, że substancje te zakłóciły jej zdolność postrzegania, czy prawidłowego odtwarzania zdarzeń, zniekształcając jej procesowe relacje na temat okoliczności istotnych z punktu widzenia sprawy. M. W. wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym składała wszak kilkakrotnie i za każdym razem identycznie opisywała rolę, jaką pełnił oskarżony. Jej twierdzenia na przestrzeni kilku miesięcy trwania postępowania były konsekwentne i powtarzalne. Pomimo, że na rozprawie podała, że „bardziej mącił ten A.” - a dodajmy, że miała już wówczas być po zakończeniu leczenia odwykowego - to podtrzymała w całej rozciągłości owe wyjaśnienia po ich odczytaniu. Mając na uwadze, że dopiero na rozprawie, podczas której rozstrzygano o odpowiedzialności oskarżonego, M. W. wspomniała o tym, że w gruncie rzeczy to było tak, że został on wmieszany w sprawy, których dotyczyły zarzuty aktu oskarżenia dlatego, że ona poprosiła go o pomoc w odbiorze paczek, do czego sama została zaangażowana przez innego mężczyznę, stwierdzić należało, że sąd meriti słusznie skonstatował, że w zakresie nowych informacji, których nie podawała wcześniej, jej relacje uznać należało za złożone w celu udzielenia oskarżonemu pomocy w uniknięciu odpowiedzialności, a jako podstawę ustaleń co do zachowania oskarżonego przyjąć należało

jej wcześniejsze konsekwentne twierdzenia.

Sąd odwoławczy - podobnie, jak i sąd I instancji - nie doszukał się też interesu, jaki M. W. miałby mieć w pomawianiu oskarżonego o niepełnione przez niego przestępstwa.

Gdy występowała ona w charakterze świadka, to treść jej relacji na temat roli odegranej przez oskarżonego w procedurze zamawiania konsol do gier nie mogła już w żaden sposób wpłynąć na kształt rozstrzygnięcia o jej odpowiedzialności za udział w nim.

Wydawało się również wątpliwe, czy pomawianie oskarżonego leżało w interesie M. W. w czasie, gdy opisywała przebieg wydarzeń sama stojąc pod zarzutem udziału w czynach objętych aktem oskarżenia. Zważywszy na to, że z zeznań pokrzywdzonych jednoznacznie wynikało, że w sprawie składania zamówień kontaktował się z nimi mężczyzna, jasnym było, że M. W. nie mogła być osobą, która kupiła u nich towary, za które nie otrzymali zapłaty. Przyznając się do winy oraz udziału w przestępstwach i twierdząc, że to oskarżony się wszystkim zajmował, M. W. nie mogła się zatem ekskulpować. Wskazanie jego osoby w gruncie rzeczy nie mogło w żaden sposób wpłynąć na wymiar kary wobec niej samej.

Nawet, gdyby przyjąć, że składając wyjaśnienia zdecydowała się ona na pomówienie oskarżonego, bo chciała ukryć tożsamość prawdziwego sprawcy (...), który według tego, co podała na rozprawie, miał szukać jej (gdy wszystko wyszło na jaw i kłócić się z nią), nie tracąc jednocześnie możliwości zaprezentowania się

w oczach organów prowadzących postępowanie jako osoba skłonna do pełnej współpracy w nadziei na premię w postaci korzystnego dla siebie orzeczenia, nie sposób było nie zauważyć, że cel ten był możliwy do osiągnięcia w dużo prostszy sposób, tj. bez konieczności uciekania się do fałszywego oskarżenia K. M.. Mogłaby on wszak stwierdzić ogólnie, że wszystkim zajmował się jakiś inny bliżej nieznany jej mężczyzna, którego danych osobowych nie potrafi dokładnie wskazać. Rodzi się też w tym miejscu najistotniejsze pytanie: dlaczego w celu ukrycia tożsamości prawdziwych sprawców miałby ona fałszywie, narażając go na odpowiedzialność za przestępstwa a siebie na jego gniew, wskazać akurat na oskarżonego, z którym – czego nie kwestionował sam oskarżony - nie pozostawała w konflikcie, do którego nie żywiła urazy i który nie zaliczał się do grona jej znajomych? Odpowiedzi na nie próżno było szukać w apelacji. Nie dostarczały jej również wyniki postępowania dowodowego.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należało, że brak było uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że sąd orzekający niesłusznie odmówił dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego i przypisał mu popełnienie zarzucanych mu czynów, bezpodstawnie opierając się na niekorzystnych dla niego relacjach M. W..

Wniosek

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
3.2.	Zarzut niewspółmierności kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Analiza całokształtu okoliczności, dotyczących zarówno osoby oskarżonego, jak i popełnionego przez niego czynu przez pryzmat dyrektyw z art. 53 kk prowadziła do wniosku, że sąd meriti słusznie uznał, że zachowanie oskarżonego wymagało napiętnowania poprzez wymierzenie mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wysokości 1 roku i 4 miesięcy. W ocenie sądu odwoławczego, sąd meriti trafnie stwierdził, że łagodniejsza kara nie byłaby wystarczająca do zabezpieczenia realizacji wszystkich celów kary w wypadku oskarżonego.</p> <p>Oskarżony to osoba wyjątkowo niepoprawna. Był już wielokrotnie karany, w tym za popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, w tym i w warunkach recydywy. Podejmowane wobec niego dotychczas oddziaływania wychowawcze okazały się jednak na tyle nieskuteczne, nie powstrzymały go przed naruszeniem w niespełna dwa lata po opuszczeniu zakładu karnego po raz kolejny porządku prawnego. Dopuszczenie się przez oskarżonego, w krótkim okresie</p>		

objętym aktem oskarżenia, w warunkach z art. 64 § 1 kk, aż trzech przestępstw skierowanych przeciwko mieniu, i dodatkowo innym dobrom prawnym, dobitnie świadczyło o jego demoralizacji, poczuciu bezkarności i nieskuteczności dotychczasowego procesu resocjalizacji, któremu był poddawany, przemawiając za potrzebą wymierzenia mu obecnie kary powyżej dolnej granicy zagrożenia, aby dobitnie uświadomić mu naganność takiego zachowania.

Kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności adekwatna była do zawinienia oskarżonego, który po raz kolejny naruszył cudze prawo własności i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, ocenianego przy uwzględnieniu nie tylko wysokości spowodowanych szkód, ale i faktu, że dokonanie oszustw wiązało się z popełnieniem innych przestępstw (skierowanych przeciwko wiarygodności dokumentów). Wobec zdemoralizowanego, stwarzającego istotne zagrożenie dla porządku prawnego oskarżonego, żadną miarą nie mogła ona zostać uznana za zbyt surową.

Wniosek

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwi ę z ł e o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Rozstrzygnięcie o sprawstwie i winie oskarżonego Rozstrzygnięcie o karze	
Zwi ę z ł e o powodach utrzymania w mocy	
<p>Na uwzględnienie nie zasługiwały zarzuty skarżącego zmierzające do wykazania, że sąd meriti błędnie uznał oskarżonego za winnego dopuszczenia się zarzuczanych mu czynów. Decyzja o uznaniu za pełnowartościowy materiał dowodowy relacji M. W., które zostały przyjęte przez sąd meriti za podstawę ustaleń, powzięta została po dokonaniu ich oceny zgodnie z zasadami przewidzianymi w wymienionych w apelacji przepisach kodeksu postępowania karnego.</p> <p>Niezasadny był także ewentualny zarzut skarżącego. Wymierzona oskarżonemu kara należycie uwzględniała zarówno okoliczności dotyczące osoby oskarżonego świadczące o jego niepoprawności, jak i okoliczności popełnionych przestępstw. Nie jawiły się one bynajmniej jako błahe występki. Dopuszczając się ciągu trzech przestępstw w warunkach recydywy oskarżony po raz kolejny okazał lekceważenie dla porządku prawnego. Przy uwzględnieniu powyższego wykluczone było rozsądne uznanie, że łagodniejsze potraktowanie oskarżonego wystarczające byłoby do zapewnienia realizacji wszystkich celów postępowania.</p> <p>Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić</p>	

bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z ł e o powodach zmiany	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z ł e o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z ł e o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z ł e o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwi ę z ł e o powodach uchylenia		

Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążył Skarb Państwa, uznając, że wymierzona kara bezwzględnego pozbawienia wolności, na tyle ogranicza możliwości zarobkowe oskarżonego, który nie posiada dochodów ani majątku, iż zapłacenie przezeń kosztów procesu mogłoby uniemożliwić mu zaspokojenie podstawowych potrzeb materialnych.

PODPIS